

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/59/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117213311
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8117213311.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovalovej v spore žalobkyne K. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. A. XXX, XXX XX C. A., právne zastúpená Mgr. Matúšom Mackom, advokátom so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, proti žalovanému Endepro, s.r.o. v likvidácii, so sídlom Mlynské nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 35 805 731, právne zastúpený De minimis, spol. s r. o., so sídlom Lovinského 22, 811 04 Bratislava, IČO: 36 868 949, o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 20Csp 126/2017-103 zo dňa 12. januára 2018, takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaný n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania a žalobkyni sa ich náhrada n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„I. Žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 119,83 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 119,83 eura od 14.6.2017 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX z XX.X.XXXX bod 1, v ktorej je uvedený administratívny poplatok, je neprijateľná.

III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100%, o ktorý výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 3 odsek 1, § 41, § 52 až 54, § 100, § 107 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“); § 2 písm. a/ a b/, § 4 odsek 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“).

3. Vychádzal zo zistenia, že medzi stranami konania bola dňa XX.XX.XXXX uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni bezúčelový úver vo výške 5.000 Sk (165,97 Eur). V zmluve sú uvedené celkové náklady vo výške 3.610 Sk (119,83 Eur), ktoré pozostávajú z 15% úroku a administratívneho poplatku. Celková suma, ktorú mala žalobkyňa

zaplatiť žalovanému predstavovala čiastku 8.610 Sk (285,80 Eur). Podľa karty splátok žalobkyňa splatila úver v celkovej výške 8.610 Sk (285,50 Eur). Podľa prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 24.03.2017 žalobkyňa v mesiaci marec 2017 združenie informovalo o náležitostiach spotrebiteľských zmlúv, o neprimeraných odplatách a úrokoch za úvery a o rozhodnutiach súdov. Po preskúmaní administratívneho poplatku dospel súd prvej inštancie k záveru, že tento je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. V Zmluve nie je uvedená výška administratívneho poplatku a ani čo má tento administratívny poplatok predstavovať. Administratívny poplatok tvorí podstatnú časť odplaty, ktorú mala žalobkyňa vrátiť žalovanému. Súd tento poplatok vyhodnotil ako neplatný z dôvodu rozporu s § 39 Občianskeho zákonníka pre obchádzanie zákona. Obchádzanie zákona videl súd v tom, že dojednaním tak vysokého administratívneho poplatku, prevyšujúceho úrok skoro päťnásobne, nie je ničím iným ako snahou obísť ustanovenia o tom, že výška úrokov pri úvere nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi a zároveň mal spôsobiť neúmerne navyšovanie úveru. Administratívny poplatok spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto je neprijateľný. Pokiaľ ide o zvyšný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, tak dospel k záveru, že úver poskytnutý žalovaným je bezúročný a bez poplatkov. Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN). Táto RPMN je uvedená iba za podpismi účastníkov zmluvy, v obchodných podmienkach a to tak, že sú uvedené 3 rôzne RPMN pri rôznych počtoch splátok. Údaj o RPMN je pre spotrebiteľa dôležitým údajom z hľadiska jeho vedomostí o nákladovosti úveru. Preto je z hľadiska ochrany spotrebiteľa na mieste požiadavka na jednoznačnosť a prehľadnosť tohto údajá a musí byť obsahom Zmluvy, ku ktorej účastníci zmluvy pristúpia a potvrdia ho svojim podpisom. To, že je v úverovej zmluve daný údaj uvedený až za podpismi účastníkov zmluvy, je nutné považovať vo svojich dôsledkoch ako absenciu údajá o RPMN, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle ustanovenia § 4 odsek 2 písm. g/ Zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobkyňa sa o vzniku bezdôvodného obohatenia dozvedela až v mesiaci marec 2017 a žalovaný nepreukázal, že sa žalobkyňa dozvedela o bezdôvodnom obohatení skôr. Pokiaľ ide o objektívnu premlčaciu dobu tak ako už bolo vyššie uvedené, tak konanie žalovaného, ktorým dojednáva administratívny poplatok značne prevyšujúci úrok, nie je ničím iným ako snahou obísť ustanovenia o tom, že výška úrokov pri úvere nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi a zároveň mal spôsobiť neúmerne navyšovanie úveru. V danom prípade je teda 10 ročná objektívna premlčacia doba. Na základe vyššie uvedeného dospel prvoinštančný súd k záveru, že nárok žalobkyne nie je premlčaný.

4. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobu zamietne, eventuálne ho zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že vo veci rozhodoval nesprávne obsadený súd, nakoľko medzi tými istými stranami sa pred okresným súdom konali tri samostatné konania, pričom tomuto konaniu predchádzalo konanie so sp. zn. XXCsp/XXX/XXXX. Poukázal na absenciu riadneho odôvodnenia, nakoľko súd neposúdil procesnú obranu žalovaného. K určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky poukázal na to, že v čase podania žaloby medzi stranami sporu neexistovala žiadna zmluva, keďže zmluva bola ukončená splnením a to takmer pred desiatimi rokmi. Súd prvej inštancie ďalej vo výroku napadnutého rozhodnutia presne neurčil konkrétne zmluvné ustanovenia, ktoré považuje za neprijateľné. K absencii RPMN uviedol, že žalovaný nepoužíva žiadne obchodné podmienky, pretože zmluva sa nachádza na jednom liste A4 a žalobkyňa ju mala od začiatku kontraktácie k dispozícii. K otázke premlčania uviedol, že súd prvej inštancie sa neriadil platným a účinným právom prezumujúcim trojročnú objektívnu premlčaciu dobu. Uviedol tiež, že to, že Združenie žalobkyne vysvetlilo, aké sú náležitosti zmluvy a čo je neprijateľná podmienka nie je nič iné ako základy právnej úpravy, na ktorú sa však v celom rozsahu vzťahuje nevyvrátiteľná domnienka znalosti práva, ktorá nie je ani v prípade spotrebiteľa nijako modifikovaná.

5. Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

7. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodенý správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych

zisteníach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

8. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia a k odvolacím námietkam uvádza nasledovné:

9. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa XX.XX.XXXX bola medzi stranami sporu uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva o úvere“). Účastníci Zmluvy o úvere sa dohodli, že uzatvárajú Zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zák. č. XXX/XXXX Z.z.. Na základe Zmluvy o úvere žalovaný poskytol žalobkyňi bezúčelový úver vo výške 5.000 Sk (165,97 Eur). Žalobkyňa sa zaviazala zaplatiť žalovanému v súvislosti s týmto úverom celkové náklady vo výške 3.610 Sk (119,83 Eur), a teda celková čiastka, ktorú bola žalobkyňa povinná žalovanému zaplatiť bola 8.610 Sk (285,80 Eur). Túto čiastku mala žalobkyňa splatiť v 42 týždenných splátkach po 205 Sk (6,80 Eur). V zmysle Zmluvy o úvere mala splatnosť prvej splátky nastať 7. kalendárny deň po jej uzavretí. Podľa odseku 1 Zmluvy o úvere, celkové náklady, ktoré sa zákazník (žalobkyňa) zaväzuje zaplatiť Providentu (žalovanému) zahŕňajú úrok (vo výške 15 % p.a.) a administratívny poplatok.

10. Podľa ustanovenia § 3 odsek 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

11. Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

12. Podľa ustanovenia § 53 odsek 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Podľa odseku 4, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

13. Podľa ustanovenia § 54 odsek 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa odseku 2, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

14. Podľa ustanovenia § 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“) na účely tohto zákona sa rozumie

p) obchodnou praktikou konanie, opomenutie konania, spôsob správania alebo vyjadrovania, obchodná komunikácia vrátane reklamy a marketingu predávajúceho, priamo spojené s propagáciou, ponukou, predajom a dodaním výrobku spotrebiteľovi.

15. V konaní nebolo sporné, že právny vzťah medzi stranami konania je spotrebiteľských vzťahom, na ktorý sa okrem ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka vzťahuje aj Zákon o spotrebiteľských úveroch.

16. K odvolacej námietke týkajúcej sa nesprávne obsadeného súdu odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 166 C.s.p., v zmysle ktorého v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán. Ak boli také konania pridelené viacerým sudcom toho istého súdu, rozhodne o spojení konaní ten sudca, u ktorého sa začalo konanie skôr. Na to, aby mohol súd spojiť konania na spoločné konanie je potrebné, aby uvedené bolo v záujme hospodárnosti konania. Z obsahu spisu (ako aj vzhľadom na lustráciu vykonanú na začiatku konania) nevyplýva, žeby spojenie tohto súdneho konania s konaniami uvádzanými odvolateľom bolo v záujme hospodárnosti konania.

17. Na základe Zmluvy o úvere bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 5.000 Sk so splatnosťou 42 týždňov s celkovými nákladmi vo výške 3.610 Sk (ktoré sa skladajú z úroku 15 % p.a. a administratívneho poplatku). Zo Zmluvy o úvere však nevyplýva, čo tento administratívny poplatok zahŕňa. Vo všeobecnosti možno administratívny poplatok vnímať ako poplatok za správu úveru. Odvolaciemu súdu je z jeho činnosti známe, že výška administratívneho poplatku sa odvíjala od výšky poskytnutého úveru.

18. Poplatok, ktorý má pokryť náklady na správu úveru však nemôže byť ovplyvnený výškou úveru a to vedie k záveru o tom, že žalovaný týmto pomerne sofistikovaným spôsobom sa snažil opticky vyvolať dojem výhodnosti úveru pre nízku úrokovú sadzbu, aj keď v skutočnosti administratívny poplatok odvíjajúci sa od výšky úveru vo svojej podstate predstavuje úrok. Administratívny poplatok (celkovo vo výške cca 3.004,23 Sk, t.j. 99,72 Eur) predstavuje 60,08 % z úveru. Splatnosť úveru pritom bola dohodnutá o niečo menej ako na jeden rok, to znamená, že v skutočnosti úroková sadzba by činila približne 90,25 % p.a., čo by šesťnásobne prevýšilo priemernú úrokovú sadzbu obdobných úverov v bankách, keďže podľa internetovej stránky NBS v auguste 2007 pri spotrebiteľskom úvere do jedného roka činila priemerná úroková sadzba 13,99 % p.a. V tejto súvislosti treba prisvedčiť prvoinštančnému súdu v tom smere, že by išlo nepochybne o dohodu o úrokoch v rozpore s dobrými mravmi, čo by spôsobovalo jej neplatnosť zo zákona s poukazom na ustanovenie § 39 a § 3 odsek 1 Občianskeho zákonníka. Zrejme to bolo motívom pre žalovaného vyhnúť sa takémuto posúdeniu cez stanovenie administratívneho poplatku. Súd zdôrazňuje, že to, že poplatky za správu úveru boli zakázané až od 10.6.2013 neznamena, že dovtedy mohli byť v neprimeranej výške tak, ako je tomu v danom prípade.

19. Spotrebiteľ nemal možnosť zo zmluvy zistiť aké konkrétne plnenie sa mu dostane za spomínaný poplatok. Ten je preto neurčitý a je teda daný dôvod na vyhlásenie jeho neprijateľnosti. V tejto súvislosti súd prvej inštancie správne poukázal aj na rozhodnutie Vrchného krajinského súdu v Karlsruhe č. AZ 17U192/2010 z 03.05.2010, ktorý dospel k záveru o neprijateľnosti podstatne nižšieho administratívneho poplatku v rozsahu 2% z úveru za posudzovanie bonity klienta s tým, že nie je to v záujme spotrebiteľa, ale veriteľa.

20. Spotrebiteľ by teda mal platiť administratívny poplatok za dodané skutočné plnenie. Preto musí byť predmet administratívneho poplatku určitý a musí byť v primeranej výške. Ak tieto atribúty nie sú splnené, spôsobuje to značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a teda ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Nejedná sa totiž o prípad vylúčenia súdnej kontroly v zmysle § 53 odsek 1 vety druhej Občianskeho zákonníka, keďže administratívny poplatok nepredstavuje hlavný predmet plnenia úverovej zmluvy (hlavný predmet je poskytnutie úveru za úrok, ako to vyplýva z § 497 Občianskeho zákonníka), navyše nie je vyjadrený určito (nie je zrejme za čo sa platí) a rozhodne nebol individuálne dojednaný (jeho výšku stanovil žalovaný bez možnosti ovplyvnenia žalobkyňou).

21. K námietke žalovaného týkajúcej sa neplatnosti Zmluvy o úvere v dôsledku splnenia dlhu odvolací súd uvádza, že právo spotrebiteľa domáhať sa ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami nie je zákonom časovo limitované, ani obmedzené trvaním zmluvného vzťahu. Pre vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky súdom postačuje objektívna spôsobilosť zmluvnej podmienky negatívne zasiahnuť do práv spotrebiteľa. Žalobkyňa bola neprijateľnými zmluvnými podmienkami počas trvania zmluvného vzťahu viazaná. Nie je preto možné stotožniť sa s názorom odvolateľa, podľa ktorého sa dodávateľ zbaví zodpovednosti za použitie neprijateľnej zmluvnej podmienky zánikom zmluvy v dôsledku splnenia dlhu zo strany spotrebiteľa. V tejto súvislosti odvolací súd tiež poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/295/2014-151, v zmysle ktorého je zrejme, že spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybnované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a v tomto slova zmysle nie je rozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky (posudzuje sa, či zmluvná podmienka je z objektívneho hľadiska spôsobilá negatívne zasiahnuť do práv spotrebiteľa), ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenia zmluvnej podmienky za neprijateľnú, t.j. či tak činí pred vstupom do zmluvného vzťahu s dodávateľom, počas jeho trvania, alebo až následne. Danosť právneho záujmu na zabezpečení právnej istoty, ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami nie je časovo limitovaná.

22. Podľa ustanovenia § 4 odsek 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

23. Zmluva o úvere uzatvorená medzi stranami konania je listina formulárová, používaná žalovaným pri uzatváraní úverových zmlúv s množstvom ďalších spotrebiteľov. Na predtlačенých tlačivách sa menia len údaje o spotrebiteľoch a výške poskytnutého úveru. Na zadnej strane Zmluvy o úvere, ktorá nebola účastníkmi Zmluvy o úvere podpísaná je v bode 11. uvedené, cit: „RPMN pre účely tejto zmluvy znamená „ročná percentuálna miera nákladov“ v zmysle zákona 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. RPMN na bezúčelový úver so splátkou 28 týždňov je 516,27 %, RPMN na bezúčelový úver so splátkou 42 týždňov je 326,88 % a na bezúčelový úver so splátkou 55 týždňov je 220,94 %. RPMN nebude Providentom upravovaná. Zákazník týmto potvrdzuje, že bol Providentom oboznámený s výškou RPMN úveru, poskytnutého Zákazníkovi na základe tejto zmluvy.“

24. Súd prvej inštancie v bode 31. odôvodnenia rozhodnutia vyslovil záver, že Zmluva o úvere údaj o RPMN neobsahuje. Zákon účinný v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere považoval za jednu z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj údaj o RPMN. S jej absenciou spájal následok bezúčelnosti a bezpoplatkovosti úveru. Odvolací súd sa s týmto záverom prvoinštančného súdu stotožňuje, nakoľko z obsahu Zmluvy o úvere jednoznačne vyplýva, že RPMN nebolo medzi stranami dohodnuté. Údaj o RPMN sa nachádza až na zadnej strane Zmluvy o úvere, ktorá nie je jej účastníkmi individuálne dojednaná a ani opatrená ich podpismi.

25. Žalovaný poukazuje na rozpornosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v jeho bodoch 31. a 33. V tejto súvislosti však odvolací súd poukazuje na to, že v bode 33. súd prvej inštančnej súd len konštatuje, že RPMN uvedená v zadnej časti zmluvy (ktorú však považuje za individuálne nedojednanú, teda absentujúcu) by bola pre jej výšku v rozpore s dobrými mravmi, a teda neplatná.

26. Nakoľko žalovaný na základe Zmluvy o úvere žalobkyňi poskytol úver vo výške 5.000 Sk (165,97 Eur) a žalobkyňa žalovaného uhradila sumu vo výške 8.610 Sk (285,80 Eur), na strane žalovaného došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia vo výške 119,83 Eur.

27. Podľa ustanovenia § 107 odsek 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa odseku 2, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

28. Podľa názoru odvolacieho súdu je nesporné, že spoločnosť Provident Financial, s.r.o. (resp. Endepro, s.r.o. v likvidácii), zneužívala svoje právo ako veriteľ, nakoľko viackrát v priebehu rokov boli judikované všetkými súdmi rôznych inštancií porušenia práv spotrebiteľov. Úmysly spoločnosti obohacovať sa na úkor spotrebiteľov sú zrejme, lebo táto spoločnosť má vedomosť z judikovaných rozhodnutí o svojom zneužití práva, či využívaní neprijateľných zmluvných podmienok.

29. Čo sa týka otázky premlčania, odvolací súd má zato, že v danom prípade je objektívna premlčacia lehota 10 - ročná. Bezdôvodné obohatenie žalovaného považuje odvolací súd za úmyselné. Ak žalovaný použil nekalú obchodnú praktiku (zakomponovanie neprijateľnej zmluvnej podmienky do Zmluvy o úvere, či prípadné neuvedenie podstatných zákonných náležitostí v Zmluve o úvere), možno takúto praktiku a konanie považovať za konanie v rozpore s dobrými mravmi a takúto praktiku si možno ťažko predstaviť len v rovine nedbanlivosti. Aj keby súd pripustil, že žalovaný nechcel dojednať zmluvu so žalobcom v snahe získať prospech, ťažko možno uveriť, že nevedel, čo môže spôsobiť takýmto konaním a pre prípad, že sa tak stane, že s tým nebol uzročený.

30. Podľa názoru odvolacieho súdu tiež nemal prvoinštančný súd dôvod nestotožniť sa s tvrdením žalobkyne o skutočnosti, kedy sa dozvedela o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného. Z tvrdenia žalobkyne, ktoré bolo podporené listinným dôkazom - prehlásením Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 24.03.2017 vyplýva, že žalobkyňa v mesiaci marec 2017 kontaktovala Združenie, v úmysle poradiť sa ohľadom uzatvorených úverových zmlúv. Po oboznámení sa so Zmluvou o úvere Združenie žalobkyňu informovalo o náležitostiach spotrebiteľských zmlúv, o neprimeraných odplatách, či o rozhodnutiach slovenských súdov týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv.

31. V súvislosti s posudzovaním behu dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je potrebné zdôrazniť, že žalobkyňa vstupovala do zmluvného vzťahu so žalovaným ako so subjektom podnikajúcim v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov v dobrej viere, že žalovaným predložená a vopred pripravená zmluva bude obsahovať všetky náležitosti vyžadované v tom čase účinným Zákomom o spotrebiteľských úveroch. V čase úhrady poslednej splátky žalobkyňa ako priemerný spotrebiteľ bez právnického alebo ekonomického vzdelania nemohla ani len predpokladať, že žalovanému uhradza aj peňažné plnenia, na ktoré mu zákonný nárok nevznikol. Pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel (bez ohľadu na to, že pri vynaložení všetkého úsilia sa mohol dozvedieť skôr), že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto bezdôvodné obohatenie získal. Žalobkyňa sa o bezdôvodnom obohatení dozvedela až v marci 2017 od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Teda žaloba bola podľa názoru odvolacieho súdu podaná aj v rámci 2 - ročnej subjektívnej premlčacej lehoty.

32. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5 Cdo 218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 08.06.2006, I. ÚS 188/06)

33. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil. Z týchto dôvodov odvolací súd považuje odvolanie žalovaného za nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozsudok potvrdzuje ako vecne správny (§ 387 C.s.p.).

34. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 odsek 1 C.s.p. v spojení s § 255 odsek 1 C.s.p. tak, že žalobkyňa, ktorá by mala s poukazom na úspech v odvolacom konaní nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ich náhradu nepriznal, pretože jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

35. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).